Kuule: heale helkimesja,
Ahtu kuttse kõrkumesja
Kete põhjas põrkumesja
Laiude pinnal lakjumesja,
Ja healil kõrkumesja
Kette põhjas põrkumesja
Kainte pinnal
Kus on ahastusja elada,
Kilu waeguses walada
Kette enna kelli tusel
Kette-neide naljatusel,
Kete-wäe wallatusel
Ahtu ünede warjula
Alla ilmas-alla ümme.

Nüüd mees kuulas kinge tömbamata ja vinna liugutamata, sest ta märkas nüüd, kuida asi läks jagas ära. Kuna aga neiu laul oli läpspemas ja kivi pealt ahtis üles tõusma, tahtis ka pois woorpoisgoost wõlja astuda.
Kõrraga aga kiljatas neiu, nii et wooritsejal poisil weri tõrre tõmma jäi. Neiu aga jookis ise jõe



Kodu poole minnes nõõrkis pois meile kõigile ilusast laulust, mis ta neiu suust kuulnud, ja pois tõusis ei ela ilma enam jarmoote asjadega tegemist teha, aga mesi neitsi endiselt kodu kahoslt kimmitada. Seda lubamist ei olnud aga enam tarvis, sest peale seda ei nõõrud neiut enam kellegi juurelt silm.

Kahwa suust.

## 1. Palma laulu.

Tere jaagja, tere jaakja,
Tere jaagja teelte tulles!
Kis teie teel nägite?
Kulda pea jäneselkes ta
Höbe pead a nirgijalkes ta
Üle tee hüppamata
Läbi aia aukumata
Paju põrjas porkumata?
Tere jaagja, teis ta kondsa!
Jaanees, ise ilanda